

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 72 10 Mayıs 1967 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

"Sosyalist Türkiye„ Yazarı Ali Faik Cihan'ın Yargıtaydaki Savunması:

«Halkın Yaşantısı, Anayasa İle Çelişiyor!»

«SOSYALİST TÜRKİYE» adlı kitabın yazarı Akçaabat Yargıcı Ali Faik Cihan'ın Yargıtaydaki savunması, geçen hafta içinde yapılmıştır. Cihan'ı Yargıtayda hemşehrimiz Av. Cemal Reşit Eyüboğlu ile Prof. Turan Güneş savunmuşlardır. Bu arada ilginç bir savunma yapan Ali Faik Cihan, «amatör bir çalışma yüzünden» iki yıldan beri yargılandığını söylemiş ve Trabzon Ağır Ceza Mahkemesinin verdiği mahkûmiyet kararının isabetsizliğini, Ceza Hukuku ve Anayasa yönünden eleştirmiştir.

Kalabalık bir dinleyici topluluğunun izlediği duruşmada «Halkın genel ve karakteristik hayat seviyesinin, çağın gerekleri karşısında insan haysiyeti ile bağdaşmadığını» ileri süren Cihan, «Anayasa düzeni ile hayat düzeni birbiriyle çelişmektedir. Türkiye, kendi iklim kuşağı içinde bir sefalet adası, dünyanın bir ayıbıdır» demiştir.

Bilirkişi Prof. Sahir Erman'ı da ağır bir dille suçlayan Cihan, daha sonra yurdumuzun acı gerçeklerine değinerek şunları söylemiştir:

«Medenî Kanun'un tarifine uygun birkaç aileyi içine alan kalabalık ailelerin tek odalı evlerde hayvanlarla bir arada yaşamaları; köylülerin, üzerinde oturdukları toprakla birlikte alınıp satılmaları; insanların, şeyhin ayak bastığı topraklara yüz sürmeleri, insan haysiyeti ile, dolayısıyla Anayasanın 41 ve 49. Maddeleri ile bağdaşan durumlar değildir. Bunun gibi, başkalarını mülksüzleştirme derecesine varan toprak mülkiyeti, başkalarının oy'una ve iradesine hâkimiyet meydana getiren şeyhlik, ağalık, Anayasanın 36 ve 10. Maddeleri ile bağdaşamaz. Kitapta ele alınıp eleştirilen konular, bu gibi Anayasa ile bağdaşmayan düzensizliklerdir. Eğer, ceza sorumluluğunu gerektiren unsur, bu gibi düzensizliklerin kaldırılmasını istemekse, elbette Anayasa metni baştanbaşa T.C. Kanununun 142. Maddesinin birinci fıkrasına muhalif düşecek ve Anayasa metnini başkalarına okutmak suç teşkil edecektir.»

Ali Faik Cihan, daha sonra mahkûmiyet gerekçesinde yer alan iddiaları tek-tek cevaplandırmış ve savunmasını, tarihten bir olay naklederek düğümlemiştir. Cihan, tarihî olayı şöyle anlatmıştır:

«16. yüzyıl, çağlar boyu süregelen cadılık suçlamalarının yaygın olduğu bir dönemdir. Kimi tabiî olaylar, gök gürültüleri, yer sarsıntıları, şiddetli soğuklar, fırtınalar şeytanın eseri sanılır ve şeytanın, yaşlı kadınların ruhuna girerek bu olayları meydana getirdiğine inanılır. Şeytanın yapabileceği kötülüklerden toplumu korumak amacıyla tedbirler alınır. Cadıları yargılamak üzere özel mahkemeler kurulur. Cadılık ihbarına uğrayan yaşlı kadınlar, suçlarını itiraf etsinler diye işkenceye tâbi tutulurlar. İşkencenin acılarına dayanamayıp ruhlarına giren şeytanı açıklayanlar ateşe atılmak suretiyle idam edilirler. İtirafta bulunmıyanlar ise, devam eden işkence sırasında ölüp giderler. B. Russell'in «Religion and Science» adlı eserinde yalnız Almanya'da 1450 ile 1550 yılları arasında 100 bin civarında cadının idam edildiği yazılıdır.

Bu işkencelerle idamların en yaygın olduğu bir zamanda, Treves Üniversitesi Rektörü ve Bölge Mahkemesi Başyargıcı olan Flade adında biri, binlerce cadı hakkında idam hükmünü verdikten sonra, bu işin saçmalığını anlar gibi olur ve cezaları vermekte isteksizlik göstermeğe başlar. Bunun üzerine, bu defa şeytanın Yargıcın ruhuna girdiği düşünülerek, Yargıç ihbara uğrar. Tâbi tutulduğu uzun işkenceler sonunda ruhuna şeytan girdiğini itiraf eder. Ateşte yakılmak suretiyle idam edilir. Tarih: 1589

....

Ve elbette böyle bir fikir ortamı ve şartları içinde, hiçbir cadı, ruhuna giren şeytandan haberli olamaz ve hiçbir yargıç Rektör Flade'nin âkibetine düşmek endişesinden kendisini kurtaramaz.»

Açıkça

Dik tutun başlarınızı
Neden bu yüzlerdeki acılık
Patronun işçiyi sömürmesine
Son vermek olmalı sendikacılık...

Aydın AYDEMİR

BİZANS OYUNLARI!

Ahmet KÖKLÜGİLLER

ORTAÇAĞ boyunca, Asya'dan çıkıp Avrupa içlerine, özellikle Balkanlara inen Türk boylarını bilirsiniz: Avarlar, Bulgarlar, Macarlar, Peçenekler, Oğuzlar, Kumanlar... Doğal, siyasal ve ekonomik nedenlerden dolayı Asya'dan kopup, batıya yönelen bu Türk boylarının sonuçları da çoğumuzca bilinir. Bilinir, çünkü çoğumuz ilkokuldan tutun da, birçok okullarda «tarih» denilen bir ders okumuşuzdur. O tarih kitaplarında bunların sonu şöyle anlatılır:

Bizanslılar, birbiri arkasından Balkanlara doğru inen Türk akınları karşısında çok büyük tehlikeler atlatmışlardır. Bizanslılar, Türk akınlarından kurtulmak için Balkanlara doğru inen Türk boylarını birbirine düşürmek gibi kurnazca bir yol buldular. Peçeneklerle Oğuzları, Oğuzlarla Kumanları birbirlerine düşürerek bir zaman için varlıklarını koruyabildiler. Öte yandan da Türkleri yerleştirme ve hristiyanlaştırma yoluyla, onların tehditlerinden kurtulmak istediler. Bu suretle VI. yüzyıldan XII. yüzyıla kadar Rusya yolundan Balkanlara inen Türk kavimlerinin çoğu ya islâvlaşmış, ya da hristiyanlaşarak Türklüklerini tüm kaybetmişlerdir.

Derler ki, «Tarih tekerrür etmez; olaylar ve insanlar durmadan değişmektedir.» Doğrudur, aslında tarih yeniden yaşanmıyacak olaylarla akıp gitmektedir. Fakat yerinde sayan insanlarla, tarihten ders almıyan insanlarla, tarih konuları yeniden yaşanabilir. Nitekim, bugün ortada Bizans diye bir saldırgan imparatorluk yok ama, onun yerine geçmiş «emperyalist» devletler var. O zamanlardaki topların, tüfeklerin hiçbiri kullanılmıyor ama, ortaya yeni sömürgecilik yolları çıkmıştır. Bir politikacının dediği gibi, bir ülke istenirse, «soya yağı ile de istilâ edilebilir.»

Bizans imparatorluğu ortada yok bugün, fakat Bizans oyunları sürüp gitmektedir Doğu ülkelerinde: Kore ikiye bölünmüş, biribirini öldürme plânları içinde. Viyetnam, bu yüzden dünyanın en korkunç savaşlarına sahne olmakta devam etmektedir. Hindistan'da, Pakistan'da durum aynıdır; kıyasıya bir iç didişme içindedirler. Arap dünyası ise bir kazan gibi yıllardan beri kaynamaktadır. Değerli yazar Nadir Nadi'nin belirttiği gibi, bu kıvılcım son anda Çin'e de sıçratılmıştır. Emperyalist batı devletleri bu didişmeden kendilerine düşecek olan avın hesapları içinde, olayları sevinçle seyretmektedir.

Ne yazık ki, yurdumuz da, son yıllarda bu paralele sokulmuştur. I. Dünya Savaşı sonrasında, Türkiye'yi paylaşma plânları, Atatürk'ün ortaya çıkışı ile suya düşer gibi görünmüş, fakat Atatürk'ün ölümünden sonra, yeniden harekete geçen emperyalistler, Türkiye'yi adı geçen paralele sokmaya uğraşmaktadırlar.

Bunların, değişmeyen taktikleri şudur: Parçala, böl ve vur!

Yutulmayan büyük parçayı bölmek, parçalara ayırmak, ondan sonra yutmak elbette daha kolaydır. «Büyük balığın küçük balığı yutma peşinde olduğu» gerçeğini unutan azgelişmiş ülkeler, ne yazık ki, bu sömürgen taktiğini kolayca anlıyamıyorlar.

Son aylarda, yurdumuzdaki gelişmelere bir göz atarsak, şunu görürüz: Partiler, gençlik kuruluşları, öğretmenler, giderek bütün aydınlar durmadan bölünmektedir... Yurdumuzun antiemperyalist güçleri asıl tehlikeyi bırakmış, kıyasıya birbirleriyle uğraşıyor. Birleşmesi gereken güçler, basit nedenlerden parçalanıyor.

Atatürk'ün şu sözlerini unutmamak zorundayız:

«Asıl olan iç cephedir. Bu cephe bu memleketin, bütün milletin vücuda getirdiği cephedir.

Zâhiri cephe, doğrudan doğruya ordunun düşman karşısındaki silâhlı cephesidir. Bu cephe sarsılabilir, değişebilir, yenilebilir. Fakat bu hal hiçbir vakit bir memleketi, bir milleti mahvedemez. Önemli olan, memleketi temelinden yıkan, milleti esir ettiren iç cephenin düşmesidir. Bu hakikatı bizden iyi bilen düşmanlar, bu cephemizi yıkmak için asırlarca çalışmışlar ve çalışmaktadırlar. Bugüne kadar muvaffak da olmuşlardır. Gerçekten «kaleyi içinden almak», dışından zorlamaktan çok kolaydır.» (Büyük Söylev'den)

Onun için, tehlikeyi sezelim, Bizans oyunlarına gelmiyelim. Bugün çok kritik olaylar yaşamaktayız. Emperyalizm bütün şiddetiyle kapılarımıza abanmıştır. Büyük ozan Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın çaldığı «DAVUL»a kulak vermek en ulusal davranıştır:

«Sağcı solcu aydın geri
Uyan koca ulus uyan
Görüver sömürgenleri
Uyan koca ulus uyan.»

Yönelgi

Başka yerler sizin olsun
Bırakın beni
Yükseklere

Evlere şenlik
Cesaret
Yüreklere

Benziniyim traktörlerin
Demirim
Kazmalara
Küreklere

Tarlalara eme
Bereket
Ekinlere

Gözlere nur
Alınlara ter
Kuvvetim
Bileklere

Çekilmiş bayrağım
Direklere

SUBUTAY KARAHASANOĞLU

Kadircan Kaflı

Sanmayın Kadircan bey ehli kalem,
«Elif»i mertek sanıp, «nun»ları da «kaf» yapar,
Onun tüm düşüncesi daima menfaattır,
Ve bunun için hazret, gaf üstüne gaf yapar!

Siyami ÖZEL